

El bon samarità i l'arquebisbe de València, per Francesc Mateu

Dij, 15/10/2015 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

Aquest text sorgeix d'un altre original que està en un llibre molt antic i el podeu trobar [aquí](#) i inspirat per una [notícia](#) apareguda als diaris avui. Tot i així qualsevol semblança amb la realitat es pura coincidència.

En una tertúlia d'un conegut mitjà un tertulià va preguntar a un convidat. Però per tu, doncs, com ha de ser un bona persona? Què diuen la constitució i les lleis? Va preguntar el convidat. Diu que s'han de complir les lleis, però la majoria... ja ho fan! Amb això ja n'hi ha prou?

I el convidat li digué:

Un home fugia de la guerra del seu país i va haver de creuar l'oceà en una barca vella que va naufragar. Va arribar nedant i exhaust a la platja on va perdre la consciència gairebé ofegat.

Va passar un arquebisbe per aquella platja i veié l'home inconscient. S'hi acosta i pels caràcters facials i la vestimenta va deduir que era d'una altre religió i que potser era el cavall de Troia que acabaria destruint la seva església i la seva religió. Passà de llarg i va seguir meditant per la platja.

Igualment passà un polític amb un càrrec molt alt al país i s'acostà l'home. Veié que no era ciutadà del seu país i pensà... si ara l'ajudo i em veuen, no em votaran a les properes eleccions perquè després del que estant patint els de casa amb les retallades que jo he fet, ara no puc ajudar a algú de fora. Que se'n preocupin els polítics del seu país! I el ministre de l'interior -molt de missa- que l'acompanyava digué: No pateixis, ara truco a la policia perquè "s'encarreguin" del tema que segurament serà un terrorista.

Però un ciutadà que passava per la platja s'hi acosta. Havia vist feia una estona un infant mort ben vestit a la platja pel que no va poder fer res. Però es va adonar que l'home encara era viu.

El reanimà, esperà que recuperés la consciència i malgrat que no l'entenia, pensà en acollir-lo a casa seva. Veient que era estranger el portà a l'oficina de CCAR ([Comissió Catalana d'Ajut al Refugiat](#)) perquè sabia que atenien refugiats i després s'interessà pels motius que l'havien dut a fer el viatge fins aquella platja.

No content amb això, decidir donar una quota a CCAR per les despeses de tot tipus que suposava fer l'acollida i una altre a [Oxfam Intermón](#) perquè seguis treballant perquè la gent no hagués de marxar dels seus països per força i perquè sabia que també els ajudaven pel camí i en els camps de refugiats.

Cercà el polític i molt enfadat li recriminà perquè ignoraven a consciència el problema que moltes vegades havien creat ells i altres mandataris amb les seves decisions de política exterior. Cercà l'arquebisbe però s'havia tancat al seu palau i no va voler escoltar-lo.

Quina d'aquestes ha estat una bona persona? Va preguntar el convidat.

El darrer! -va contestar sense dubtar el tertulià-, però...
I el convidat el va tallar i va dir: Doncs la bona persona és la que fa el mateix que
va fer el ciutadà!!

Francesc Mateu i Hosta
Director d'Oxfam Intermón a Catalunya